

Lovforslaget antages at medføre ret betydelige Udgifter for Arbejdsløshedskasserne, man regner omkring 1 Mill. Kr. ud over, hvad de sædvanlig er indrettede paa at yde, og det foreslaas da, at der for Finansaaret 1917—18 af Staten stilles et Beløb af 1 Mill. Kr. til Raadighed som forøget Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, saaledes at Arbejdsløhedsnævnet skal træffe nærmere Beslutning om, i hvilke Tilfælde dette Tilskud skal ydes. Endelig foreslaas i § 5, at nyoprettede Arbejdsløshedskasser kan modtage Støtte fra Staten, for at der derigennem kan aabnes Adgang til at danne Arbejdsløshedskasser i Fag, hvor man hidtil ikke har kunnet tilvejebringe dem, men hvor Trangen dertil nu i særlig høj Grad gør sig gældende.

Det andet Afsnit gælder Dyrtidshjælpen i Tilknytning til Arbejdsløshedskasserne. Det foreslaas, at denne Dyrtidshjælp nu regelmæssigt skal ydes gennem vedkommende Arbejdsløshedskasse, og der sættes Regler for, hvilket Omfang den skal have, idet man foreslaar, at der som Tillæg til den sædvanlige Understøttelse skal ydes til Familieforsørgere 50 pCt. af Understøttelsen, dog mindst 75 Øre pr. Dag, og til Medlemmer, der ikke er Familieforsørgere, 30 pCt. af Understøttelsen, dog mindst 50 Øre pr. Dag, hvilket saa nærmere udføres i Bestemmelser, der skal sikre, at der altid ydes et taaleligt Beløb i de Tilfælde, hvor Kassernes sædvanlige Tilskud ikke er saa stort, at man kommer op til det, man maa anse for fornødent. Det er Hovedbestemmelserne paa dette Punkt. Dernæst findes der i Lovforslaget nærmere Regler for Tilfælde, i hvilke der skal ydes Hjælp for Betaling af Husleje, en Betaling, der sættes den Grænse for, at den ikke maa overstige 35 Kr. og først kan ydes paa ny tidligst efter 1 Maanedes Forløb. Endelig gives der Ret til at afvige fra disse Bestemmelser til Gunst for Kasser og de understøttede ved særlige Bestemmelser fra Indenrigsministeriet og Arbejdsløhedsnævnets Side, hvor ganske særlige Forhold gør sig gældende.

Med Hensyn til de Udgifter, Lovforslaget skulde medføre, er Grundprincippet dette, at $\frac{2}{3}$ af denne Dyrtidshjælp skal refunderes af Staten, $\frac{1}{3}$ af Kommunerne. Men af Hensyn til særlig vanskeligt stillede Kommuner er man kommet til det Resultat, at det vil være rigtigt at give Indenrigsministeren Bemyndigelse til at lade Staten overtage den fulde Godtgørelse i Tilfælde, hvor der gør sig ganske særlige Forhold gældende for bestemte Kommuner.

Det hele Lovforslag er begrænset til at gælde til 31. Marts 1918, idet det udelukkende er beregnet paa de øjeblikkelige Forhold. Tilskuddet til selve Kasserne er altsaa regnet at ville medføre en Udgift for Staten paa 1 Mill. Kr. Det samlede Tilskud til Dyrtidshjælp i Henhold til denne Lov regnes at ville medføre en Udgift i den paa-gældende Tid af cirka 11 Mill. Kr., hvis Arbejdsløsheden naar det Omfang, som befrygtes. Deraf skulde normalt $\frac{2}{3}$ tilfalde Staten, det øvrige Kommunerne. Imidlertid har det baade fra Ministeriets Side og under Forhandlingerne i Folketingsudvalget og i Folketinget været klart for alle Parter, at Hovedformaalet maatte være, at denne Lov skulde komme til saa ringe Anvendelse, som Forholdene tillod, derigennem, at man indskrænkede Arbejdsløsheden til det mindst mulige, og med dette Formaal for Øje har man været fuldkommen enig om, at alle Statsarbejder, som med nogen Rimelighed kunde sættes i Gang, hvor det var muligt at skaffe fornødent Materiale, og hvor Forholdene i øvrigt tillader det, skulde sættes i Gang for at bøde paa den herskende Arbejdsløshed, selv om man maatte gaa ud fra, at Bekostningen ved disse Arbejder under de nuværende Forhold er betydelig større, end den vilde være under almindelige Forhold.

Lovforslaget har, som allerede nævnt, vundet almindelig Tilslutning i det andet Ting, og jeg skal da anbefale det til velvillig Behandling ogsaa i dette høje Ting.

Dalsgaard: Det har længe været befrygtet, at den af de ekstraordinære Forhold, hvorunder vi for Tiden lever, opstaaende Mangel paa Raa- og Hjælpestoffer for Industrien vilde medføre en meget stor Arbejdsløshed. Af Bilag 13 til det i Folketinget fremsatte Lovforslag om overordentlig Hjælp til arbejdsløse fremgaar det imidlertid, at indtil Midten af den sidst forløbne Sommer var Arbejdsforholdene nogenlunde normale, men fra Midten af den sidst forløbne Sommer til Slutningen af September blev Arbejdsløsheden stadig stigende, og den er sikkert siden blevet betydeligt forøget. Jeg saa en Meddelelse i et Blad i Gaar om, at de arbejdsløses Antal var naaet op til 10,000, jeg ved ikke, om det var for hele Landet eller kun for København. Men det overrasker jo ingen, at Arbejdsløsheden under de Forhold, vi i længere Tid har levet under, er blevet meget stor. Det er jo givet, at de Regler for Uddeling af Arbejdsløhedsunderstøttelse,